

Yayın Adı Bugün
Referans No 36138745
Renk Renkli

Yayın Tarihi 16.02.2014
Etki Tarafsız
STxCM 145,83

Küpür Sayfa 1
Tiraj 109253
Sayfa 13

Gazeteciler özgür mü?

Medya üzerinde baskı var; korku iklimi hüküm sürüyor. Muhalifet yapan bazı kalemlerden hareketle, basın özgürlüğünden dem vurnak doğru değil.

Evet sevgili **Mustafa Karaalioglu** bu cümlelerimi üzerine alabilirsiniz. Çünkü senin yazdıklarına cevap veriyorum.

Gazete patronlarının ekonomik çıkarları tehdit edilince, orada çalışanlar da, "tutuk" hareket ediyor. Bu "tutuk"luk hali, manşetlere ve yorumlara yansıyor. Özgürlük bir hak iken, ancak riskli bir alan olarak ortaya çıkıyor. İşini kaybedebilirsiniz, bir başka gazetede istihdam edilmeyip açlık kalabilirsiniz. İşte **Denya Sazak** ya da Hasan Cemal'in başına gelenler. Bunlar sadece son örnekler... Ya da eskisine göre çok düşük bir ücretle iş bulabilirsiniz. Can Dündar, Mirgün Cabas, Bekir Coşkun vs...

Haydi bunları bir kenara bırakalım:

Başbakan, Karadeniz gezisinde bir üniversiteyi ziyaret eder. O karizmatik duruşuyla, beden dilini de kullanarak bir konuşma yapar. Sonunda, "**Sorusu olan var mı?**" diye sorar.

Temel, "3 sorum var" cevabını verir.

"1) Bu kadar yolsuzluk iddiasına rağmen, oylarınız nasıl artıyor?"

2) Alo Fatih diyerek, medyaya müdahale etmenizin basın özgürlüğüyle bağdaşır mı?

3) Havuz iddiaları doğru mu?"

Başbakan'a soru sormanın bu kadar güç olduğu bir ülkede, hür bir ortamdan söz edebilir miyiz?

Gazete patronlarının devletle işinin olması, iktidara bağımlılığı artırıyor ama öyle bir ilişkisi bulunmasa dahi ya başka işlerine müdahale ediliyor ya da artık çok büyük bir sektör haline gelen medya kuruluşları hedef olduğu takdirde, gene büyük hasar görebiliyor.

Türkiye'de basın özgürlüğü, engelbeli bir sahada at koşturmak gibi. Her an, tepetaklak olabilirsiniz. Bütün bunları, AK Parti'yi desteklediği için meslektaşımız Karaalioglu hissetmeyebilir; lakin, vicdan gözüyle bakarsa, empati yaparsa vahameti idrak edeceğinden eminim.

Başka bir husus daha var: Elbette iktidarı destekleyen medya olacak. Eskiden çok büyük bir dengesizlik mevcuttu. Ulusalcı ve laikçi, dindarlara şüpheyle bakan bir kadro egemendi. "Neden denge kuruldu?" diye kimse sormuyor; **havuz suyu ile beslenen bir medyanın oluşması rahatsızlık yaratıyor**. Zira bu havuzun suyu kamu ihalelerinden geliyor. Ayrıca "**Alo Fatih**" olayı da ibretlik!

Medya kuruluşlarında muhalif görüşlerin sesi kısıldığında, bunu hoş göstermeye çalışırsanız, yarın gelir devran döner, o zaman şikâyet etmeye hakkınız kalmaz.

Temel nerede?

"Tam bu sırada zil çalar, Başbakan "2'nci derste devam ederiz" der.

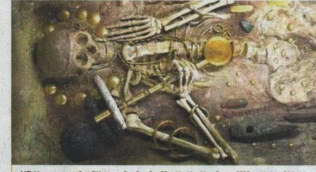
2'nci derse girince, Başbakan "Kaldığımız yerden devam edelim" cümlesiyle Dursun'a söz verir. Dursun,

"Bizim sorularımızı cevaplayacaksınız" deyince, Başbakan "İyi tekrar sorun bakalım" diye konuşur.

Dursun: "Size 5 sorum olacak... 1)

Bu kadar yolsuzluk iddiasına rağmen, oylarınız nasıl artıyor? 2) Alo Fatih diyerek, medyaya müdahale etmenizin basın özgürlüğüyle bağdaşır mı? 3) Havuz iddiaları doğru mu? 4) Teneffüs zili neden yarım saat erken çaldı? 5) Temel nerede?"

Allah kimseyi, yanlış savunacak kadar cahil, doğruyu inkâr edecek kadar da nankör yapmasın! Amin...

"Dünya malı dünyada kalır" sözünün tescilli görüntüsü...

Bazı kimseleri her zaman, herkesi bazen aldatabilirsiniz. Ama herkesi her zaman aldatamazsınız.

Abraham Lincoln

Batsın böyle gazetecilik

Denya Sazak, "Batsın Böyle Gazetecilik" (Boyut) isimli kitabında, İmralı zabıtlarını yayınladıktan sonra Milliyet'te başına gelenleri anlatıyor. Özellikle Patron-Genel Yayın Müdürü ilişkilerini görmek açısından ilgi çekici bir eser. Hasan Cemal'in tabiriyle, "**Beyefendi rahatsız olmasın**" gazeteciliğini gözler önüne seriyor. Bu dönemi inceleyenler için, faydalı bir kaynak olacağına inanıyorum.

Öte yandan, Nagehan Alçı'ya haksızlık yapıldığını düşünüyorum. O da Akşam'daki işini kaybetmiş ve bir yerde yazmak istiyordu. Erdoğan

Demirören'in kızını tanıyor. Ona rica etmiş. Ama **Denya Sazak**'ın dediği gibi, gazetede bir dirençle karşılaşmış. Bu direnç hakkı olabilir. Çünkü Milliyet'in okur tabanının düşünceleriyle Nagehan Alçı'nın fikirleri bağdaşmaz. Mesela benim de, o tabanla uyum sağlamam zordur. Nagehan, hükümete yakın, Balyoz ve Ergenekon davalarının haklılığına inanan, Fethullah Gülen Cemaati'yle iyi ilişkileri olan bir gazeteci idi. Milliyet okuru, büyük çoğunluğuyla, sol kökenden de geldiği için, dindarlara kuşkuyla bakmakta, Balyoz-Ergenekon davalarını bir tertip gibi görmekteydi. Kısacası, arada bir doku uyumsuzluğu vardı. Bu yüzden **Denya Sazak** da, Nagehan'a karşı çıktı. Ama keşke, bunları anlatırken genç bir meslektaş hakkinda daha özenli bir dil kullansaydı.